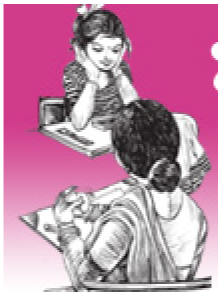

ప్రకృతి పుత్రుడు - వీడికి నగరం జనారణ్యం

వసుంధర

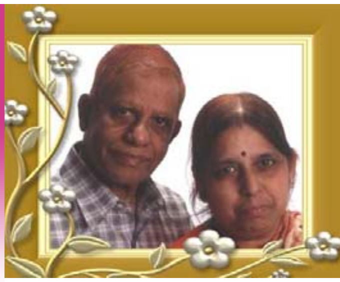

ఓ పెద్ద కథ అక్షరాల్లో ఇమిడితే అది నవల. ఆ కథలోంచి దృశ్యాలు పుడితే అది సినిమా. దృశ్యాల్లోంచి కథ పుడితే..? అదే నవలకీ , సినిమాకీ మధ్యాంతరంగా ఉండే సినీవల. సినిమాకోసం ఓ కథ అనుకుని, దానికి అనువైన సన్నివేశాలు కల్పించాక - అది దర్శకుడి చేతిలో సినిమా, రచయిత చేతిలో సినిమావల ఔతుంది. ప్రేక్షకుల వినోదం కోసం - క్రికెట్లో టెస్టు మ్యాచిల్లోంచి వన్డేలూ, వన్డేల్లోంచి ౨౦-౨౦లూ పుట్టుకొచ్చినట్లు, సాహిత్యంలో ఈ తరహా కొత్త ప్రయోగాలు పాఠకుల ఉత్సాహాన్ని పెంచుతూనే సాహిత్యానికి పుష్టినివ్వగలవని ఆశ. క్రికెట్ తో పోలిక - ఆసక్తి పెంచడం వరకే - పరిమాణం చిన్నబోవడానికి కాదని మనవి. ఇక చదవండి - చూడండి.

– వసుంధర

(క్రిందటి సంచిక నుంచి కొనసాగింపు)

4

"చెల్లాయ్ - నేనే రఘుని - ఏమిటి విశేషం?"

"నీ కోసం మూడు సార్లు మూడు నెంబర్లు చేయాల్సొచ్చింది" నిష్ఠూరంగా అంది వనజ.

"అంతా మనమంచికే - ఆ ఏర్పాట్లు నేనే చేశాను. విశేషాలు చెప్పు"

వనజ అతడికి ప్రహ్లాద్ గురించి చెప్పింది.

"అంటే హిరణ్యరావు తన కొడుకు ప్రహ్లాద్‌ని నీ మీద ప్రయోగించేడన్నమాట. అఖండుడులే" అన్నాడు రఘు.

"మధ్య ఆయనకేమయింది?"

"మనం తీగలాగుతున్నాం. మరి డొంక ఆయనే కదా - కదలకేం చేస్తాడూ?" అన్నాడు రఘు.

"నేనిప్పుడేం చేయాలి?"

"అడుగడుగునా ప్రహ్లద్ తెలివిగా నీకు అడ్డుతగులుతుంటాడు. నువ్వతణ్ణి ఎప్పటికప్పుడు తెలివిగా కట్ చేసేస్తుండాలి"

"అతడు నాకెలా అడ్డుతగులుతాడు - నేనేం చేయాలి?" అంది వనజ ఇంకా అర్థంకాక.

"అతడు నీలో ప్రేమవిత్తులు నాటుతుంటాడు. నువ్వు వాటిని మొలకలోనే పీకి పారేయాలి -"

"అసలు మొలకెత్తనివకపోతే?"

"అదే జరిగితే సృష్టిలోఆడదాని ఉనికికి అర్థమే లేదు"

ఉలికిపడి, "ఏమన్నావ్?" అంది వనజ.

"ప్రహ్లాద్ విషయలో జాగ్రత్తగా ఉండు. అతడు శత్రువుల మనిషి" రఘు ఫోన్ కట్ చేసాడు.

"అదే జరిగితే సృష్టిలో ఆడదాని ఉనికికి అర్థమేలేదు" - రఘు మాటలు వనజ చెవుల్లో గింగురుమంటున్నాయి. అంటే - తను ప్రహ్లాద్ మాయలో పడిపోయి అతణ్ణి ప్రేమిస్తుందని రఘు ఉద్దేశ్యమా? అంటే తన తెలివి, ధైర్యం, సాహసం, ఆశయం, లక్ష్యం - అన్నీ ఆడది అన్న పదంతో ముడిపడి మరుగునపడిపోతాయా? అప్పుడు వనజ ప్రహ్లాద్‌ని గుర్తు చేసుకుంటే -

ముఖంలో అందం, చూపులో అమాయకత్వం, గొంతులో నిజాయితీ, ప్రవర్తనలో సంస్కారం.

అది నిజంగా తనపట్ల ఆరాధనా - లేక హిరణ్యారావు ప్రయోగమా?

చివరికి, "రఘుది అంతా పోలీసు బుద్ధి, అందరిమీదా అనుమానమే" అనుకుందామె.

"అసలు విత్తును మొలకెత్తనివ్వకపోతే?" అందామె రఘుతో. కానీ ఇప్పుడామె హృదిలో మొలకలు లేస్తున్నట్లే తోస్తుంది.

✡ ✡ ✡

అది హిరణ్యకశిపుడి దర్బారులా ఉంది. అందులో హిరణ్యారావు హిరణ్యకశిపుడిలాగే ఉన్నాడు. ఆయన్ని చూడవచ్చిన వారంతా దేవతల చేతుల్లో చావుదెబలు తిన్న రాక్షసుల్లా ఉన్నారు. వాళ్ళ మాటలు హాహాకారాల్లా ఉన్నాయి. వాళ్ళు తెచ్చిన వివరాలు హిరణ్యారావుక్కూడా ప్రమాదాన్ని సూచిస్తున్నట్లున్నాయి. ఐతే వాటికాయన ఇచ్చే సమాధానాల్లో వర, బల, గర్వాహంకారాలు ధ్వనిస్తున్నాయి.

వచ్చిన వాళ్ళు తృప్తిగా వెళ్ళిపోయారు.

హిరణ్యారావు సాలోచనగా సోఫాలో వెనక్కువాలాడు వోకగా కనులుమూసుకున్నాడు.

"నాన్నా!" అన్న పిలుపుకాయన కళ్ళు తెరుచుకున్నాయి.

"ఊఁ" అన్నాడాయన.

"సమాజంలో చేరాల్సిన ఎత్తు చేరావు. మంచితనంలోనూ అదే ఎత్తు చేరుకో. నేరస్తులకు సాయపడడం మాని, నేరగాళ్ళని పట్టుకునేందుకు సహకరించు. ఇది నా రిక్వెస్ట్"

ఉలిక్కిపడి సరిగ్గా కూర్చున్నాడు హిరణ్యారావు. ప్రహ్లాద్‌ని గుర్రుగా చూసి, "నానించి నేర్చుకోవాల్సినవాడివి. నాకేంటో చెబుతావేంటి?" అన్నాడు చిరాగ్గా.

"ఇప్పటికే నేను నీ నుంచి చాలా నేర్చుకున్నాను. ఆ నేర్చుకున్నదే నీకు చెబుతున్నాను"

"ఏం నేర్చుకున్నావో చెప్పు, వింటాను" ఇంకా చిరాగ్గానే అన్నాడు హిరణ్యారావు.

"మనిషన్నవాడు, మనిషనిపించుకోవాలనుకున్నవాడు - ఎలా ఉండకూడదో తెలుసుకుందుకు నీకంటే ఎవరుంటారు? నా మాట విను. నువ్వేం చేస్తున్నావో, అవన్నీ మానేస్తేనే నువ్వు మనిషివి" అన్నాడు ప్రహ్లాద్.

"అవును. నేను నిన్నుపాలు పోసి పెంచుతున్నాను. అది మానేయాలి"

"ఒప్పుకున్నాను. అందుకు సహకరించడానికి నేనీరోజే ఇల్లు విడిచివెళ్ళిపోతాను" అన్నాడు ప్రహ్లాద్ తాపీగా.

హిరణ్యారావు గతుక్కుమని, "అఘోరించావులే - అలా కూర్చో ముందు" అన్నాడు.

"లేదు - నిలబడే ఉంటాను"

"ఏం, నా ముందు కూర్చునే అర్హత లేదనిపిస్తోందా?"

ప్రహ్లాద్ నవ్వి, "నేనిలా ఉంటే - నిటారుగా నిలబడ్డ న్యాయం ముందు, అన్యాయం చతికిలబడి పోయిందనిపిస్తోంది. అందుకే కూర్చోలేను" అన్నాడు.

హిరణ్యారావు చటుక్కున లేచి నిలబడి కొడుక్కి దగ్గరగా వచ్చి, "ఎందుకురా నన్నిలా మాటలతో హింసిస్తావు? నేను నీకు శత్రువుని కాదుకదా" అన్నాడు.

"నువ్వు రోగివి, నేను వైద్యుణ్ణి. నా మాటలు చేదుమందు. అందుకని నువ్వు నన్ను శత్రువనుకుంటున్నావు. ముందు వాడి చూడు. తర్వాత నేను నీకు చేసిన మేలు అర్థమవుతుంది –"

"నాకేం రోగంరా ఇప్పుడు?"

"నేరమొక జబ్బు. ప్రతినేరస్తుడూ ఒకరోగి!"

హిరణ్యారావు కొడుకు భుజం మీద చేయివేసి "ఈ ప్రపంచంలో నేరస్తుడు కానివాడెవడు? గాలి పీల్చితే సూక్ష్మ క్రిములు చస్తాయి. భోంచేయాలంటే చెట్టునో, మేకనో నరకాలి, మనిషి బ్రతకాలంటే జీవహింస తప్పదు. జీవహింస నేరం కాబట్టి ప్రతి మనిషీ నేరస్తుడే తెలివైనవాడు చేసిన నేరం గౌరవాన్నీ, పేరు ప్రఖ్యాతుల్నీ ఇస్తుంది. బుద్ధిహీనుడు నేరం చేసి జైలుపాలవుతాడు.." అన్నాడు.

"పచ్చ కామెర్ల రోగికి లోకమంతా పచ్చనంటారు" అన్నాడు ప్రహ్లాద్.

"ఎవరేమననీ – జీవితంలో సుఖపడాలంటే నేరం తప్పదు. నీతినియమాలు మనిషి దుఃఖహేతువు"

"నిజానిజాలు తెలుసుకునేందుకు అనుభవం కావాలి. నువ్వు కొన్నాళ్ళు నీతిగా ఉండి – అప్పుడీ మాటలు చెప్పు, నమ్ముతాను" అన్నాడు ప్రహ్లాద్.

"కొన్నాళ్ళేం – ఎప్పటినుంచో నేను నీతిగా ఉంటున్నా. ఎందుకంటే నేనేం చేస్తే అదే నీతి. ఆర్యుల పద ప్రయోగాలు గ్రాహ్యంబులు అన్నాడు చిన్నయ సూరి బాలవ్యాకరణంలో, అంటే గొప్పవారి కవిత్వంలో తప్పుల్ని వ్యాకరణం ఒప్పుచేసింది. గొప్పవారి అవినీతిని చట్టం ఒప్పు చేస్తుంది. ఇంకా నీకర్థంకాలేదంటే – పద – విజయశాలకు వెడదాం" అన్నాడు హిరణ్యారావు.

✡ ✡ ✡

ఆ ఇంట్లో ఓ పెద్ద గది ఉంది. చిన్నపటినుంచీ హిరణ్యారావు సాధించిన విజయ చిహ్నాలన్నీ పొందుపర్చడం వల్ల ఆ గది పేరు విజయశాల. ఆ గదిని ప్రహ్లాద్ చాలాసార్లే చూసాడు. కానీ తండ్రి పిలిచాడని మళ్ళీ వెళ్ళాడు. "ఈ గదికి చాలాసార్లే వచ్చినా – నా విజయశాల పొడువు, వెడల్పులే తప్ప లోతును చూడలేదు నువ్వు. అందుకే ఇప్పుడు నిన్నిక్కడికి తీసుకొచ్చా" అన్నాడు హిరణ్యారావు.

ఇద్దరూ ముందుగా ఓ వెండి కప్పు దగ్గిర ఆగారు. హైస్కూల్లో టెన్త్ క్లాసులో ఫస్ట్ ర్యాంకు తెచ్చుకున్నందుకు వచ్చిందది. "మొత్తం పరీక్ష కాపీ కొట్టాను" అన్నాడాయన.

తర్వాత వాళ్ళిద్దరూ – కాలేజీ యూనియన్ లీడర్‌గా ఎన్నికైనందుకు ఆయనకి సన్మానం జరుగుతున్న ఓ ఫోటో ముందాగారు. "బలమైన ప్రత్యర్థిని బలంతో భయంపెట్టి నామినేషన్ విత్‌డ్రా చేయించాను" అన్నాడాయన. తర్వాత హోటల్ హిరణ్య ప్రారంభోత్సవ కార్యక్రమం ఫోటో దగ్గర ఆగి, "యాభై గుడిసెల్ని నేల మట్టం చేశాను..." అన్నాడాయన.

ఒకటా, రెండా – ఎన్నో గొప్ప విజయాలున్నాయక్కడ. అన్నింటి వెనకా అంతటి బలమైన నేరాలూ ఉన్నాయి ఆయన మాత్రం అయిదారింటితోనే ఆగిపోయి, "ఈ సమాజం ఎన్నోమార్లు నన్ను సన్మానించింది. ఎన్నో పదవులిచ్చింది. నా అంతవాడు లేడని లోకం మెచ్చిన ప్రతి సంఘటన వెనుకా – నీ ఊహ కందని పెద్దనేరాలున్నాయని ఇంతవరకూ నీకు చెప్పలేదు. అర్థం చేసుకో" అన్నాడు. మరాయన నేరాల్లో హత్యలు, మానభంగాలు, దౌర్జన్యాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. అవాయన నోరు విడిచి కన్నకొడుక్కి చెప్పలేడు. ప్రహ్లాద్ అర్థం చేసుకోవాలి! "ఇప్పుడెందుకు చెబుతున్నావ్?" అడిగాడు ప్రహ్లాద్.

"నేరం ప్రగతికి మెట్టు. ఎన్ని నేరాలు చేస్తే అన్ని మెట్లెక్కగలుగుతాడు మనిషి. నువ్వూ నాతోపాటు అవే మెట్లెక్కి శిఖరాగ్రం చేరుకో. సామాన్యుల్ని అక్కణ్ణించే అంత దూరాన్నించే చూడు. అప్పుడు నీకా సామాన్యులు చీమల్లా, దోమల్లా కనిపిస్తారు. గొప్పవాడు

సామాన్యుణ్ణి అలాగే చూడాలి. నీకెప్పుడైనా ఓ సామాన్యుడు మనిషిలా కనిపించాడా? వాడికీ నీకూ మధ్య నేరాల మెట్లు పెంచు. ఎంతవరకూ అంటే వాడు చీమలా మారేంతవరకూ. అప్పుడీ ఇంట్లో నీకూ ఓ విజయశాల ఉంటుంది" అన్నాడు హిరణ్యారావు సానునయంగా.

ప్రహ్లాద్ తలూపి, "ఈ ఇంట్లో నాకూ కావాలో విజయశాల. అందులోకి నా కొడుకును తీసుకెళ్ళి ప్రతివిజయాన్నీ వాడితో పంచుకోవాలి. అయిదారింటి తర్వాత తటపటాయించకూడదు" అన్నాడు.

ఊహించని ఈ సమాధానానికి హిరణ్యారావు నిర్విణ్ణుడయ్యాడు.

"నేరం నా దారి కాదు. అవినీతి నా ఆశయం కాదు. నేను నిన్ననుసరించను. అనుసరించడానికి నిన్ను తప్ప ఇంకెవరినైనా వెతుక్కుంటాను. చిన్నవాణ్ణని నిర్లక్ష్యం చెయ్యక నే చెప్పేది విను. అన్యాయాఫలమైన నీ విజయం, సుఖం తాత్కాలికం. నా మాట విని వాటిని శాశ్వతం చేసుకో" అని అక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోయాడు ప్రహ్లాద్.

✡ ✡ ✡

"ఎందుకండీ, అనవసరంగా వాడి గురించి బాధపడతారు? నిజానికి మీరు బాధపడాల్సివచ్చింది మీగురించే" అంది హిరణ్యారావు భార్య లీల.

హిరణ్యారావు ఆమెనదోలా చూసి, "అంటే నువ్వూ వాడి పక్షమేనా?" అన్నాడు.

"వాడి పక్షమా అనడుగుతున్నారా? వాణ్ణిలా ప్రోత్సహిస్తున్నదే నేను" అంది లీల నవ్వుతూ.

"ఎంత మోసం? నా ఇంట్లో నాకు తెలియకుండా ఇంత కుట్రా?" అన్నాడు హిరణ్యారావు కసిగా.

"కుట్ర సంగతి అలాగుంచి - ఈ ఇంట్లో మీకు తెలిసిందేంటో ముందు చెప్పండి" అంది లీల.

"అంటే?"

"ఉదాహరణకి - నా గురించి మీకేం తెలుసు? మీరెప్పుడైనా నా మనసెరిగి ప్రవర్తించేరా?" అంది లీల.

హిరణ్యారావు దెబ్బతిని, "ఇప్పుడు - ఇన్నేళ్ళ తర్వాత - పాతికేళ్ళ కొడుకు తిరిగే ఈ ఇంట్లో - నువ్వీ మాట అంటున్నావా?" అన్నాడు.

"ఏం చేయను? ఈ నిజం మన పెళ్ళిరోజంత పాతది. ఇన్నేళ్ళైనా అది మారలేదు. ఇప్పుడు అవకాశమొచ్చింది, చెప్పాను" అంది లీల.

"నేను నీకు లోటేం చేసాను?" బాధగా అన్నాడు హిరణ్యారావు.

"మీతో పెళ్ళే నాకో పెద్దలోటు. మనపెళ్ళెలా జరిగిందో గుర్తుచేసుకోండి"

హిరణ్యారావు ఓ పెళ్ళిలో చూసాడామెని. ఆమె నచ్చింది. పెళ్ళిచేసుకుంటానని నేరుగా ఆమెతోనే చెప్పాడు..

"మీరు నాకు తెలుసు. మీ పద్ధతులు నాకు నచ్చవు" అందామె.

"నిన్ను ఐశ్వర్యంలో ముంచెత్తుతా. వైభవంలో వెలిగిస్తా" అన్నాడాయన.

"నాకు నచ్చేలా ఉంటే సామాన్య జీవితం చాలు" అందామె.

హిరణ్యారావు ఆమెకి బదులివ్వలేదు. ఆమె తండ్రిని కలుసుకున్నాడు. ఆడపిల్లల తండ్రులు ఆడపిల్లలకంటే ఘోరంగా డబ్బుకి అమ్ముడు పోగలరని ఆమె తండ్రి నిరూపించాడు.

తొలిరాత్రి హిరణ్యారావు ఆమెతో, "నాకు నీ మీద పగలేదు. నువ్వంటే నాకిష్టం. అందుకే నీ కోసం ఈ వజ్రాల హారం తెచ్చా, దీని మూల్యం ఎందరి రక్తమా అని ఆలోచించకు. నా రక్తం పంచుకు పుట్టబోయే బిడ్డకి తల్లివిగా - నీకిది నా కానుక" అన్నాడు.

అది పరిహాసమో, అపహాస్యమో లీలకి తెలియలేదు. కానీ ఆమె కూడా అతడి ధోరణిలోనే, "ఈ కానుక నాకానందాన్నివ్వదు. మనబిడ్డకి కోరిన పేరు పెడతానని వరమివ్వండి. నేను మీకు సహకరిస్తా" అంది.

హిరణ్యరావు వరమివ్వడమే కాదు, దానికి కట్టుబడ్డాడు కూడా.

"నేను మన బాబుకి ప్రహ్లాద్ అని పేరు పెట్టినప్పుడే మీరు నా ఉద్దేశ్యం తెలుసుకోవలసింది" అంది లీల.

నరుడు తననేం చేయగలడు అనుకున్నాడు రావణుడు. చివరికి నరుడి చేతిలోనే హతమయ్యాడు. ఒక ఆడది తన్ను చంపగలదా అనుకున్నాడు మహిషాసురుడు. చివరకు ఆడదాని చేతిలోనే అంతమయ్యాడు.

భార్య మాటలు హిరణ్యరావు ఆలోచనల్ని కదిలించాయి,

లీల మంచితనాన్ని ఉగ్గుపాలతో రంగరించి ప్రహ్లాద్‌ని పెంచింది.

ఆమెకి తెలుసు - ప్రహ్లాద్ ఆయన ప్రాణమని!

ఆమెకి తెలుసు - ఆయన నేరాలైనా మానగలడు కానీ ప్రహ్లాద్‌ని వదులుకోలేడని!

"సెభాష్ లీలా! బయట దేవుడైనా నన్ను కన్నెత్తి చూడలేడు. ఇంట్లో నువ్వింత కుట్రపన్నితే తెలుసుకోలేకపోయాను. ఇంటి దొంగని ఈశ్వరుడైనా పట్టలేడన్న సామెతని నిజం చేసావ్. ఐతే నువ్వూ ఓ విషయాన్ని గ్రహించాలి. *మంచివాడైన భర్తని చెడు మార్గంలో పెట్టడానికి ప్రియురాలు చాలు. కానీ చెడ్డవాడైన భర్తని - మంచి మార్గంలో పెట్టడం మాత్రం భార్య తరంకూడా కాదు"*

"ఐతే?"

"ప్రహ్లాద్‌కి పెళ్ళి వయసొచ్చింది. వాడికి నీ ప్రభావం తొలగించి, నా ఆశయాల్ని మెప్పించే పిల్లతో పెళ్ళిచేస్తాను. అప్పుడు వాడు తనంతట తానే నా దారికొస్తాడు" అన్నాడు హిరణ్యరావు.

"మీ ప్రయత్నం మీరు చేయండి" అంది లీల ముక్తసరిగా.

"నాది ప్రయత్నం కాదు. మరో విజయగాథ. చెప్పాగా, *చెడ్డవాణ్ణి మంచివాణ్ణి చేయడం కష్టం కానీ మంచివాణ్ణి చెడ్డవాణ్ణి చెయ్యడం ఏమాత్రం కష్టం కాదు - అందులోనూ ఆడదానికి!"*

"ఈ రోజు ఏదో విశేషముంది. చెడ్డవాణ్ణని పదేపదే ఒప్పుకుంటున్నారు...."

హిరణ్యరావు నవ్వి, "చెడ్డతనం గొప్పతనానికి కొలబద్దని నమ్మినవాణ్ణికదా" అన్నాడు.

"ఇంతకీ కాబోయే కోడలు పిల్ల మీ దృష్టిలో ఉందా? ఇంకా వెదకాలా?" అంది లీల మాట మార్చుతూ.

"ముందు మనవాణ్ణి నీ ప్రభావం నుంచి బయటపడేయాలి కదా - అందుకో ఉపాయం ఆలోచించాన్లే" అని గదిని చీకటి చేసాడు హిరణ్యరావు.

✡ ✡ ✡

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

ఈ నవల క్రిందటి భాగం ఇంకా చదవలేదా..? లేక మళ్ళీ ఒకసారి చదువుదామనుకుంటున్నారా? వెంటనే కౌముది గ్రంధాలయాన్ని సందర్శించండి..

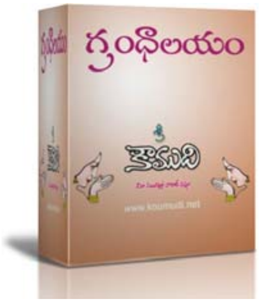

Click here to go to KOUMUDI Library